

KANADSKÉ LISTY

Publications Mail Registration No. 09820
Agreement No. 40012841.

388 Arwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3. Tel. /905/ 278-4116.

E-mail: mirko388@allstream.net

No.3-4, Vol.29., March-April--březen-duben 2005.

Zrušme komunisty, žádají senátoři

Petici, která chce postavit parlamentní KSČM mimo zákon,

podepisují umělci i vědci. Zatím jich je 1500

Kdo trvá na názvu „komunistická“, trvá na třídním boji. Proto vznikla petice, jejíž signatáři chtějí komunisty zakázat.

Praha - Kdo bude propagovat komunismus, měl by jít před soud. Navrhují to politici, kteří znovu přicházejí s pokusem zakázat komunisty. A stejně jako v roce 1992 chtějí za trestný čin výslovně označit propagaci komunismu a nacismu. Před třinácti lety však neuspěli. Ústavní soud tenkrát vyhověl sůžnosti komunistů a oba názvy diktatur ze zákona nakonec vyškrtnl.

„My teď nechceme zlikvidovat členy KSČM ani kriminalizovat její voliče. Chceme spíše KSČM přimět k přeměně v moderní levicovou stranu,“ argumentuje senátor Jaromír Štěpán, zvolený za Stranu zelených. Jinými slovy: nyní nejde o nic jiného, než aby Grebeníčková strana změnila svůj název.

„Pojmosloví je velmi důležité, jde totiž o podstatě věci. Pokud tu může existovat a fungovat parlamentní strana se slovem komunistická v názvu, tak lidé mohou mít po-

cit, že komunismus vlastně není nic špatného,“ vysvětluje bývalý ústavní soudce Vojtěch Cepl, který záměr podporuje. Dnes podle zákona hrozí až pět let vězení tomu, kdo „propaguje hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka nebo hlásá národnostní, rasovou, náboženskou či třídní zášť“.

Petici podepisují umělci

Senátoři chtějí do této věty přidat slova „komunismus, nacismus nebo jiné podobné hnutí“.

Pod tento návrh změny trestního zákona se už kromě šesti podpírali také místopředseda horní komory Jiří Liška z ODS a senátoři Martin Mejstřík, Soňa Paukrtová (oba z Klubu otevírané demokracie) a Jiřka Seitlová z Nezávislých.

Signatáři současně shánějí pro svůj plán i podporu veřejnosti. Včera spustili petici za zákaz komunistů a jejich symbolů. Na internetové stránce www.zrusmekomunisty.cz už ji včera podepsalo přes 1500 lidí.

Zákaz slova komunistická podpořili třeba rektor Karlovy univerzity Ivan Wilhelm, fyzik Jiří Grygar, spisovatel Ivan Klíma, muzikanti Michael Kocáb, David Koller či Pavel

Bobek a herec Ladislav Smoljak.

„Chceme, aby iniciativa měla stejný výsledek. Aby na letošní výročí 17. listopadu už byla přijata návržená změna zákona,“ říká člen petičního výboru, novinář Jan Urban.

Srpy chtějí zakázat i v EU

Právě s prosazením svého záměru mohou senátoři z malých stran narazit. Šéfové ODS Mirek Topolánek i lidovců Mirek Kalousek tvrdí, že na zákaz komunistů je pozdě. „Ve Sněmovně diskusi o záměru budou provázet obavy, aby novela neotevřela cestu do vlády jinak nazvané komunistické straně,“ míní Liška z ODS.

Šéf KSČM Miroslav Grebeníček obratem odpůrcům pohrozil soudem.

Avšak proti jejich ideologii nyní bojují nejen v českém, ale také v evropském parlamentu. V Bruselu už leží návrh na zákaz komunistických symbolů srpu a kladiva, který podali poslanci z východní Evropy. Připojili se k nápadu eurokomisaře Franka Frattiniho, jenž chce zakázat nacistické symboly.

VÁCLAV DOLEJŠÍ

MF DNES - 9. února 2005

EDITORIAL

By Martin Jahn

When I was running CzechInvest's Chicago office and studying for an MBA degree at DePaul University in Chicago in the second part of the 90's I met a lot of local businessmen. I told them that the Czech Republic would be very attractive due to cheap and highly qualified labor. However, this is changing. With rising salaries, the Czech Republic can no longer be a target for investors looking for cheap labor alone. Investors seeking cheap manufacturing labor now go further east and the Czech Republic must thus do its best to lure investors in sectors with high added value.

Fortunately, the government has recognized this trend early and started offering good conditions to promote job-creating investments with a focus on higher value-added manufacturing, strategic services and technology centers. I keep hearing from these investors that they value qualified Czech workers highly.

The Czech Republic has been the Central & Eastern European leader for per capita foreign investments for many years. Traditionally, major investors to the Czech Republic come from Europe - Germany, the Netherlands, France and Belgium, in particular.

However, Canada, along with United States of America and Japan, is the most important foreign non-European investor country this year. Canadian investment in the Czech Republic is difficult to determine. Total volume is expected to have reached up to USD 2 billion, including investments made through European subsidiaries of Canadian companies and consortium investments. The volume of US investments mediated by CzechInvest, the national investment development agency, exceeded USD 821 million for third quarter of 2004. Inflow of US investments reached over USD 203 million in 2003.

Czech Deputy Prime Minister for Economy

early business opportunities in trade after the Velvet revolution in 1989. There are some 100 Canadian firms active in the Czech Republic. The Czech Republic's trade with Canada has been unbalanced in the long term, but the gap has been closing. While Canadian exports almost doubled during the past three years to hit some USD 100 million in 2003, imports from the Czech Republic to Canada have remained relatively stable, at some USD 180 million last year. Trade with the USA is unbalanced as well. It has reached USD 403 million.

I am confident that Czech-North American trade will see a boost in the coming years and that even more North American investors will find their way to the Czech Republic. In the future, I believe the country will be attractive not only for investors from the traditionally strong automobile and electro-technical sectors, but also research & development and strategic services investors.

The government will promote job-creating investments with a focus on higher value-added manufacturing, strategic services and technology centers.

The government also wants to work on improving conditions for doing business so that the Czech Republic could be even more attractive for foreign investors. A lot can be done in areas like bankruptcy legislation or communication between businesses and state institutions. The government wants to support corporate investments in research and innovation through tax policies, with the goal of increasing the Czech Republic's overall competitiveness.

I am sure that all these measures will help improve business relations with many countries, Canada and United States being among them of course.

Martin Jahn

Czech Deputy Prime Minister for Economy

V Polsku zemřel legendární válečný hrdina

Varšava, Praha (vok) - Polsko včera přišlo o jednu ze svých legend. Ve varšavské nemocnici zemřel ve věku jedenadevadesíti let Jan Nowak-Jezioranski. Byl známý jako válečný hrdina, zakladatel polské sekce Rádía Svobodná Evropa, konzultant rady bezpečnosti USA a bojovník proti komunismu.

„Odešel velký Polák, hrdina a obrovská autorita,“ komentoval úmrtí Jezioranského bývalý první polský demokratický premiér Tadeusz Mazowiecki. „Chci bych, aby zůstal pro další generace vzorem,“ vyjádřil se prezident Aleksander Kwasniewski.

Kurýr z Varšavy

Začátek druhé světové války přerušil Jezioranského práci nad doktorátem z ekonomie. V okupované

Varšavě se okamžitě přidává k anti-fašistickému hnutí a stává se členem podzemní Zemské armády.

Její generální štáb ho posílá na tři životu nebezpečné kurýrní cesty. Jedna vede do Švédska a dvě do Londýna. Tam se setkává nejen s představiteli polské emigrační vlády, ale také s Winstonem Churchilllem.

Díky těmto třem bravurně zvládnutým cestám se stává známým jako „Kurýr z Varšavy“. Několik dní před výbuchem varšavského povstání skáče na padáku zpět do Polska.

Rok 1952 přináší další velkou změnu v Jezioranského životě. V Mnichově zakládá polskou redakci Rádía Svobodná Evropa a na celé životní století se stává i jejím ředitelem. Získává uznání svých amerických nadřízených.

Bezpečnostní poradce Bílého domu Zbigniew Brzezinski zve kon-

cem roku 1977 Jezioranského do Washingtonu. Tam se stává vlivným člověkem, který oroduje za Polsko a východní Evropu.

Měl stálou propustku do Bílého domu a jako jeden z mála lidí mohl kdykoliv přímo zavolat americkým prezidentům Carterovi, Reaganovi a Bushovi staršímu. Byl uznávaným odborníkem na východní Evropu a Sovětský svaz.

Až do pádu komunismu v roce 1989 neúnavně lobbval za polskou demokratickou opozici. Přesvědčoval americké politiky o nutnosti rozšíření NATO (a to i o pobaltské státy) a podporoval úsilí o rozšíření Evropské unie na východ.

Byl nositelem nejvyšších státních vyznamenání včetně Medaile svobody, kterou převzal od amerického prezidenta Billa Clintona. Do Polska se natrvalo vrátil před třemi lety.

Slovenské aerolinie mají Rakušane

Viedeň (ČTK) - Rakouská letecká skupina Austrian Airlines Group získá většinový podíl ve společnosti Slovenské aerolinie. Rakušane zvýší základní kapitál slovenského národního dopravce o 2,8 milionu eur (zhruba 108 milionů slovenských korun) a následně budou kontrolovat 62 procent akcií. sdělily Austrian Airlines, které se loni zaručily za úvěr poskytnutý Slovenským aeroliniam a zabránily tak jejich krachu.

Australané kupují české reality

Sydney, Praha (ČTK) - Australáská investiční a poradenská společnost Babcock & Brown koupí nové nákupní a kancelářské centrum Galerie Butovice v Praze 5 za 103 milionů eur (téměř 3,13 miliardy korun). Celkové náklady na výstavbu centra činí 2,5 miliardy korun. řečila mluvčí developerské firmy JNG Real Estate Development Renáta Kodadová. Centrum o rozloze 46 500 metrů čtverečních má být otevřeno v březnu.

Česko obsadilo další vlivnou funkci v EU

Brusel (gro) - Dosavadní český velvyslanec při NATO Karel Kovanda přišel k Evropské unii. Včera byl jmenován zástupcem generálního ředitele pro zahraniční vztahy v Evropské komisi. Po Vladimíru Špidlově tak jde o druhého nejvyššího postaveného Čecha v bruselské exekutivě se základním platem zhruba 420 tisíc korun. Do výběrového řízení na obsazení prestižní funkce se přihlásilo přes sto lidí. Většina z nich byli špičkoví diplomati z deseti nových členských zemí unie. 10/11/04

ČNB varuje před podvodníky

Praha (ČTK) - Česká národní banka varuje před společnostmi, které nejsou bankami ani družstevními záložnami, a přesto provozují podobnou činnost jako stavební spořitelny. Peníze předané těmto firmám na nákup nemovitosti nejsou ze zákona pojištěny v případě neschopnosti splácet závazky, sdělila ČNB. Centrální banka jména firem nezveřejnila, ale podala na ně trestní oznámení pro nepoctivé podnikání. 10/11/04

Odborníci na Gripeny zakotví v Pardubicích

Pardubice - S pronájmem nadzvukových bojových letounů Gripen, které naleznou domovskou základnu na čáslavském letišti, budou v Česku působit i švédští technici. Jako přechodný domov pro sebe a své rodiny si zvolili Pardubice. Dali jim přednost před Hradcem Králové, Kutnou Horou a Kolínem. „Vybírali si je kvůli infrastruktuře a mnoha možnostem trávit volný čas,“ řekl primátor Pardubic Jiří Stritenský. V Pardubicích na delší čas - zřejmě na deset let - zakotví třináct švédských rodin. Obměňovat se budou v tříletém cyklu. Kolem dvou desítek dětí bude navštěvovat mateřskou školu a Základní školu Závodu míru, která je zaměřena na výuku v anglickém jazyce. Již dnes mají Švédové zájem také o hokejovou školu, lyžování v Krkonoších a dostihy.

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE

Publisher and Editor: Mirko Janeček
Secretary of the Editorial Board:
Jana Janečková-Bayerová
Tel: /905/ 278 - 4116
E-mail: mirko388@allstream.net

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na
„Kanadské Listy“, 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada
List vychází 6x za rok

Předplatné na 1 rok:
Kanada \$20:00
USA \$28:00
Zamoři, letecky \$30:00

Sdělení čtenářům v ČR: Dobrovolně
předplatné lze poslat na adresu:
Renáta Kolářová, „Kanadské Listy“,
Máchova 472, 252 63 Roztoky u Prahy.

Sdělení čtenářům na Slovensku:
Dobrovolně předplatné lze poslat poštovní
poukážkou typu „C“ nebo v hotovosti
na adresu:
Jaroslav Kašík, „Kanadské Listy“,
Kalinčiakova 23, 917 01 Trnava,

IN MEMORIAM

Prof. Viktor Fic /na obrázku vpravo/ přišel
6.11.2004 do Mississaugy, aby se sešel s přítelem
J. Hestenhausem. Oba se znali před r.48
v Klubu akademiků nár. soc.strany. Dne 23.2.
vedl Fic delegaci pěti studentů k dr.E.Benešovi
na Hrad. Z nich do-
ma žije býv. poslanec
Josef Lesák. Při pokusu
o přechod ven, byl
Fic zatčen a poslán do dolu na Kladně. Odtamtud utekl a 2.
pokus o přechod „přes kopečky“ 18.1.1949 se mu zdařil. Usadil
se v Kanadě. V boji o lidská práva ve světě a o obnovu so-
body v Československu pokračoval. Jeho projev na Čs.dnu na
Masarykovnu v r.1977 byl výstižný a předpověděl, že se ko-
munismus ve střední Evropě neudrží. Počet jeho knih je úcty-
hodný a plánoval několik dalších. Jeho největším zklamáním
po listopadu 1989 bylo, že právě tím vytvořená strana národ-
ně sociální ne-
našla doma pod-
poru voličů a
dnes existuje
fakticky jen na
papíře. MJ

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada, through the Publication
Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian
Heritage
Patrimoine
canadien

THE GLOBE AND MAIL
SATURDAY, FEBRUARY 5, 2005

Deaths

FIC, Victor M. B.A. (Honours); M.A.
Political Science; M.A. International
Relations; Certificate of the Russian
Institute; Diploma of Indology; Ph. D.
South Asian Studies; Ph. D. International
Relations and Law; Professor Emeritus
Political Science Department, Brock
University.— Victor was born in
Damborice, Czech Republic, on January
5th, 1922. He passed away on
Wednesday, February 2, 2005, at the St.
Catharines General Hospital at 83 years of
age. Beloved husband of Alexandra, for 44
years. Loving father of Jana (Tim)
Zacharewski and Victor Fic. Cherished
grandpa of Lara and Nicholas. Victor will
be lovingly remembered by many nieces,
nephews, family, friends and colleagues.
Before joining Brock University in 1971,
he taught for 2 years at the University of
Yangon Myanmar, 8 years at Nanyang
University, Singapore and the University
of Singapore. During his academic career
he published 19 books, the last one in
December 2004, numerous articles and
book reviews. He published in academic
journals, read papers at conferences and
wrote commissioned reports. In 1999
Victor was decorated by President Havel
of the Czech Republic for his academic
work and his work in human rights. Victor
was also a member of numerous
professional organizations, including
President of Canadian Association of
Asian Studies 1974-1976, a member of
the board of the Indo-Canadian Shastri
Institute 1972-1988 and the Edward
Benes Institute, Prague 1998. Victor will
be sorely missed and forever
remembered by those who love him.

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

Dovídáme se, že hlavně zásluhou p. Ze-
mana z Whitby /tel.1-866-850-3462, bez-
platně Kanada/USA/, pěvecký 45ti-členný Vysokoškolský umělecký soubor-
VUS z Pardubic plánuje po skončení Festivalu 500 11.7. z Newfoundlandu
odcestovat do Toronta, aby zde měl několik koncertů pro krajany. Cesta
souboru do Ontária není prozatím zcela finančně zajištěna. A právě
z toho důvodu hledá sbor a p. Zeman podporu krajanských firem a jedno-
tlivců a otevřel konto č.14936 00617 u filiálky Bank of Nova Scotia
ve Whitby, Ont. Výtěžek koncertu ve Společenské místnosti kostela sv.
Václava v Torontu bude věnován na postavení kostelní zdiže pro těles-
ně postižené. Koncerty v Torontě oslaví sbor 55.výročí svého založení.

TROCHU HISTORIE

"Naše Ilasy", Toronto
8.března 1958:

NOVÝ ŠÉF "NOVÉHO DOMOVA"

Po panu Baránkovi, který měl zreor-
ganizovat "Nový domov", a po panu
Dr. B. Skarnicelovi, který nepochybně
i přes svou krátkou působnost v "No-
vém domově" ukázal svou redaktors-
kou schopnost a literární vyspělost, byl
jmenován novým šéfem "Nového do-
mova" pan Mirko Janeček.

Pan Janeček, který spolupracoval
dříve s "Kanadskými listy" s "Česko-
slovenským Zpravodajem" s Josteno-
vým "Čechoslovákem" a "Sklizní", je
členem Sokola Toronto 2.. Nový šéf
po odchodu býv. šéfredaktora R.Nekoly
prohlašuje svým přátelům že jemu se
nyní podaří vnést skutečně nový duch
do "Nového domova", jak si to vět-
šina těch, kdož jsou dobře informováni
o poměrech v "Novém domově", přeje.

Před redakcí "Nového Domova" /č.978 Queen
St.West/ koncem 50.let. Zleva: účetní Ka-
rel Nekola, sazeč Zbyšek Pyschynski, šéf-
redaktor Rudolf Nekola, Mirko Janeček a
tiskař V.Klesnil. Plat redaktora činil
\$45:43 čistých týdně. Každé nové číslo
týdeníku předem schválil tehdejší předs-
da M.I., Prokop V.Havlík. MJ

--Pod vedením Tiskového výboru MMI, které-
mu předsedá A.Kottová, se redaktorem "ND"
stal Jan Rotbauer. Přejeme mu jen zdar!
--Nová autosprávkárna: Dalibor Gajdoš, Eu-
ropean Auto Body, 60 Brydon Dr., Unit 3A,
Toronto, Ont. M9W 4N5. Tel./416/746-4991.--
--Pan šéf Tomáš Baťa navštívil ve Zlíně světového
uměleckého fotografa J.Šetlíka a výsledkem byla re-
portáž v "Květech".--Těl.jednota Sokol Toronto má
od 27.2.2005 nové vedení: starostkou je Hana Jurásko-
vá z Inglewood, Ont., náčelníkem Ivo Sypták a jednate-
lem J.Waldauf.--Ex.Director L.J.Novotný z Czech Ame-
rican Chamber of Commerce v Torontě /909 Bay St., No.
1006, tel./416/929-3432/ nám sdělil, že otevírají dal-
ší pobočku v Chicagu.--20.2.oslavil v Montreálu své 80.
narozeniny obětavý sokolský pracovník Zdeněk Dobrovol-
ný.--Montreálští senioři se scházejí v Čs.misijním do-
mě, 7300 Sherbrooke W.; vede je Rose R.Reichmanová s po-
mocí J.Mitáčkové a J.Janíka. Kontakt:/514/484-1525.--
Uměleckým ředitelem Národního kanadského baletu je
krajan James Kudelka. Představení budou v Hurmingsbird
divadle v Torontě.--Valerie ze Švédska hledá svého
bratra Milana Janečka v Torontě.--Cestov-
ka Royal Tours, 1470 Hurontario St., Mis-
sissauga, Ont. L5G 3H4, tel./905/274-2597,
pořádá skupinové zájezdy do Prahy a na
hradech a zámcích Čk. Nejbližší termín:
5.až 15.května 2005. Další informace ráda
poskytne Stáňa Semeráková.--J.Janík z
Montreálu skončil své zajímavé vyprávění o
svých začátcích v Kanadě v "Ilasech náro-
da" v Chicagu. Popsal mj.své zkušenosti s
Eskymáky na severu Kanady.--"European Repor-
ter" se zprávami ze všech zemí Evropské U-
nie pokračuje ve vycházení. Každé číslo má
20 zajímavých stran. Adresa: "European Repor-
ter", P.O.Box 6039, Toronto M7E, Ont. L5P
1B2.--Sbírka veršů Inky Smutné /pravým
jménem Jiřiny Steinské/ vyšla v Praze díky
jejím spolužákům z dívčího gymnasia a
především Lidý Červené. Knížka má prostý
titul "Básně", s podtitulkem "Psáno na před-
městí".--V Torontě vyšla kniha Ivo Moravce
"Tightrope Pasage", 243 stran.--Zlatou svat-
bu nodávno v Oakville, Ont. oslavili manželé
Tesařovi.--V Montreálu stále vzpomíná-
jí na Ing.Jaromíra Janečka, který tam žil
od r.1968. Zahynul v r.1997 v let.nehodě
poblíž Brna. Říkali mu "Lala".

Nejnovější české bestsellery,
(Viewegh, Ulč, Kuras, Frýbová, Legátová, Hůlová ...)
politické, historické i romantické romány,
dětské knihy, kuchářky, detektivky i biografie ...
100 různých CD (hudba, pohádky, mluvené slovo),
naučné i zábavné CDROM, filmy na DVD,
křížovky, slovníky, učebnice, kalendáře 2005,
CZ nálepky, karty, hračky a další české věci ...

Vyjímečný výprodej:

200 knih od 4 do 8 dolarů.
Katalog zašleme na požádání.

Navštivte naše webové stránky

www.czech-books.com
nebo volejte zdarma 1 877 287 1015

We are your source for Czech books and Czech music

IN MEMORIAM

Dne 3.února t.r. zemřela krajanka
Mary Svobodová, ve věku 84 let, na
snímku v pozadí vlevo. Sdělila nám
to její jediná dcera Lydia, provd-
aná Wilsonová z Waterloo, Ont./na o-
brázku uprostřed./Nejbliž ke kameře
je její otec Frank Svoboda. Tato
fotografie je z oběda ve Společen-
ské hale sv.Václava v srpnu 1989.

Mary Svobodová pocházela z vý-
chodního Slovenska a seznámila se
s Frankem Svobodou až v Kanadě. Ten
přišel původně na Batawu s batov-
ci, ale později se vyškolicil na opra-
váře kancelářských strojů typu Oli-
vetti a účastnil se práce v Sokole
a v Masarykově ústavu. Pamatoval Ma-
tuše Pavička a spolupracoval s jeho
dcerou M.Schmockerovou, když byla
pokladnicí MII. Frank Svoboda se
narodil v r.1916 a zemřel v Toron-
tě v r.1992. Lydie Svobodová tanco-
vala v národopisné skupině "Masaryk
Dancers" s děvčaty Gregorovými, K.
Pouzarovou a Monikou Janečkovou.
Tato skupina vyhrávala soutěže
v USA i v Kanadě. Byla skutečně dobrá.

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

Historik Orlických hor Jiří Merganc nám nejen věnoval vedlejší fotografii památníku na počest Jana Trampoty, ale poslal nám i kopii článku v listu "Horský kurýr", který vychází v Rokytnici. Z článku se dovídáme, že v základní škole v Pěčíně byla otevřena stálá výstava maleb Mistra Jana Trampoty. Mimo Čechy maloval i ve Francii.--Jaroslav Odehnal, Hlavní 102, 252 07 Štěchovice, vydal vlastním nákladem sbírku svých básní "Literární bezvědomí", 108 stran. Polechtá každého, kdo má smysl pro humor.--Pořád se neví, komu bude nakonec patřit skvost vých. Čech, zámek v Opočnu. Je to na

soudech, které jsou v ČR nevyzpytatelné.--Je nám jasno: česká metaná /pův.německý název: Eisstockschießen/ má kořeny od r.1192 v alpských zemích; v šumavské Lenoře se hraje bez přerušení 160 let. Hra se liší od skotského curlingu. Vysvětlení nám poslal předseda Českého svazu metané, p.J.Richter, v Můstkách 462,389 01 Vodňany.--Vzácná Dalimilova kronika je na prodej ve veřejné dražbě v Paříži za million eur. V Praze se od-

borníci radí, co dělat.--Smíchov má novou dominantu: Anděl Media Centrum /AMC/. V budově na

ulici K.Engliše jsou "Lidové noviny" a "MFD", ale i několik rozhlasových stanic kontrolovaných mediální skupinou MAFRA. Při otevření asistoval nejen dnešní p. prezident V.Klaus, ale i p.kardinál Vlk, p.primátor Prahy a další důležité lidi.--V Brně zeněla operetní hvězda Marie Tomšů, 90, rodačka z Č.Budějovic.--Jiřina Urbanová z Kadaně se právem pozastavila nad tím, že každý StBák, který šel v r. 1990 do penze dostal odstupné ve výši 300.000 Kč, jakož i doživotní výslužné ve výši 8.-až 16.000 Kč.--Miloš Zeman znovu odmítl vrátit se do politiky, ale vydal knihu "Jak jsem se mýlil v politice", 280 stran. Prodalo se už 50.000 výtisků. Autor nejostřeji napadl S.Grosse a Petru Buzkovou. Novináři jsou podle Zemana "špinavé kurvičky".--Oční klinika v pardubické nemocnici pod vedením primáře J. Nováka je po stránce vybavení jedna z nejlepších v ČR.--Vláda se snaží zastavit praxi nemocnic, které vyžadují od nemocných důchodců zápisné a extra poplatky za každý den pobytu a pod.--Na Mikulášském nám. v Plzni neznámý poberta ukradl bronzovou bustu Emila Škody. Jinak všude mizí pohřební urny, měděné kabely, kanalizační poklopy a pod.--Exekutor sebral V.Fischerovi byt v Praze a vilu jinde.

Eva Pilátová, Útušice 103, 332 09 p.Štěnovice, od mládí psala básně. Některé byly inspirovány pobytem na Jadranu. Nyní rozšířila obzor na EU a poslala nám několik ukázek. Jinak zná dobře plzeňský "Kontík", protože tam byla na několika příjemných pomaturitních setkáních. Mimo vaření má ráda grafiku-suchou jehlou. Je to zajímavá česká žena.

Pivečka chybí

Před rokem zemřel Jan Pivečka. Obuvník, který se slávou i schopnostmi přiblížil Bařoví. Ačkoliv byl velkou osobností a úspěšným podnikatelem, k ostatním se nikdy nechoval přehliživě. Naopak, pomáhal, kde mohl. Založil nadaci, která podporovala mladé talentované lidi, ale i ochránce přírody. Osud Jana Pivečky byl od narození spjat s botami a Šlavičínem. Jeho otec i matka pracovali u Bati, seznámili se tam, vzali se a společně postavili dům, kde Jan Pivečka po návratu do země žil. Jan Pivečka byl výjimečný člověk. Jeho rozhled, zkušenosti a pochopení pro druhé našemu kraji chybí. Škoda, že takových nebylo více.

PAVEL STOJAR

10.7.2004 byl v Pěčíně u Žamberka odhalen památník ak.malíře Jana Trampoty, který byl právem nazýván "malířem Orlických hor". Na snímku vlevo je jeho vnuk J. Trampota a vpravo ak.sochař Z.Kolářský. Mistr Trampota se narodil 21.5.1889 v Praze a zemřel 19.10.1942 v Poděbradech.

Herci si pozvali Toma Stopparda

Uherské Hradiště (kol)- Jedním z hostů Letní filmové školy v Uherském Hradišti byl i světově známý britský dramatik Tom Stoppard. V nabíteném programu si našel čas na inscenační tým, jenž ve Slovákém divadle na začátek září připravuje českou premiéru jeho hry To právě.

Pan Stoppard nám věnoval celé tři hodiny a nešlo ani zdaleka o pouhou formální schůzku, ale velmi přátelské setkání, při kterém jsme se navzájem pozvali na víno. "Řekl mluvčí Slovákého divadla Josef Kubánek. "Mluvíli jsme o připravované inscenaci režiséra Ladislava Peška a velmi ho těší, že k prvnímu uvedení v Česku si hru vybralo právě Slováké divadlo, jež je tak blízko jeho rodišti," dodává Kubánek. Tom Stoppard se narodil v roce 1937 ve Zlíně jako Tomáš Straussler a ještě jako batole se stal běžencem - poprvé rodina prchala před nacisty do Singapur, podruhé odtud před Japonci. Jméno Stoppard nosí po otčímovi, za nějž se matka provdala po smrti dramatikova otce.

Herci se se scenáristou a dramatikem sešli zprvu v hotelu, ale Stoppard projevil přání prohlédnout si divadlo. "Libilo se mu, že je to prostor ani velký, ani malý, což je pro hru To právě prý zcela přesné," říká Kubánek. Velmi ho zajímalo výtvarné pojetí inscenace i další repertoár divadla. "Poté šlo ho, že jsme zachovali hudbu, kterou ke hře vybral," prohlásil Kubánek. Stoppard se také ptal, jak uher-skohradištský vyřešili ofišek, jakým je předepsaná kriketová páleka. "Vítá, jak špatné se takové typicky britské rekvizity shánějí. V Recku si prý pomohli tenisovou raketou," dodal Kubánek. Slováké divadlo však hodlá sehnat pravou kriketovou páleku a jedná s jediným kriketovým klubem u nás.

Stoppard je autorem mnoha divadelních her i filmových scénářů, z nichž nejznámější je Zamilovaný Shakespeare, za nějž dostal Oscara. V Hradišti se zajímá také o postavení divadel v Česku. Považuje za dobrou podporu státu, i když uznává, že jde o nákladnou záležitost. "Pro kulturnost země je to však nezbytné," řekl. Na premiéru hry To právě se do divadla sice nedostane, ale slíbil navštívit některou reprízu.

Rick Mercer

Every Canadian loves a challenge, right?

On average, each Canadian produces five tonnes of greenhouse gases a year. Driving, heating and cooling our homes, using appliances...almost anything we do that uses fossil fuels for energy also creates greenhouse gas (GHG) emissions. And these emissions are causing our climate to change.

Take the One-Tonne Challenge - reduce your energy use and your GHG emissions by 20%, or one tonne. You'll save money, and help to protect our climate and our air quality.

Get your Guide to the One-Tonne Challenge.

Visit climatechange.gc.ca or call

1 800 O-Canada (1 800 622-6232), TTY 1 800 465-7735.

One-Tonne Challenge Take action on climate change

Government
of Canada

Gouvernement
du Canada

Canada

O LETCÍCH

Nedávno tomu bylo 15 let, co na N. Zélandě zemřel čs. letec Václav Cukr-Coo-per, který měl za války smůlu, že byl sestřelen 2x: jednou angl. kanonýr a po druhé anglickým studentem-pilotem. V prvním případě vyskočil padákem, ale po druhé se mu padák neotevřel a Václav spadl do ovocného sadu a polámal si všechny údy; do konce svého života chodil o dvou berlích. -- Vynikajícím instruktorem v Kanadě za války byl vysokomýtský rodák Jan Mokrejš. Zemřel 17.5.1976 a jeho vdova žije v Brně. -- Oprava: am. letec Ben Griffin byl sestřelen nad Prahou a bylo to v dubnu 1945. -- Mechanik Bartoloměj Ranofrej, nar. 22.8.1914 v Napajedlicích zemřel v r. 1994 v Praze. Byl u 311. -- Gen. Karel A. Pospíchal s paní Katou překvapili vyd. t. l. gratulací k narozeninám. Byl blízkým přítelem Sáši Hessa. -- Josef Jedlička byl zvečněn v knize "Střelec bombardéru RAF". Knížku napsal PhDr. Dušan Schneider. -- Alena Gedošová z Kalifornie, vdova po Karlovi, navštívila nedávno Pardubice. -- V Síní slávy v Brně-Židenicích je portrét gen. O. Kučery, místního rodáka. -- Fajfkaři v m. n. čísle: plk. L. Ůlehla nám sdělil, že jde o příslušníky 311. perute. Zleva by měl být první Fűrbach, pak Konšacký, Zeinert /z Neuměřic u Kladna, 9.12.1915-26.5.1941/, pak Jiří Engl a populární Vašek Korda. Pak je neznámý, ale první v řadě je Lubomír Svátek z Rokytne u Pardubic /29.3.1906-27.3.1958/. -- Smutná zvěst: Jarda Vyhnis je vážně nemocen a po operaci dostává pravidelné transfuze krve. -- L. Ůlehla byl hlavním řečníkem v Roudnici při odhalení pamětní desky Edovi Šimonovi, který byl v 50. letech StBáky při zatýkání zastřelen před očima své manželky. -- MUDr. Karel Macháček se rád vrací z Anglie do ČR na návštěvu. Týdeník "Rozhlas" o něm přinesl reportáž nazvanou "Potřebuji s někým mluvit". -- F. Živěla oslavil loni v Brně své 90. narozeniny. Před válkou hrál závodně hokej i kopanou. Jeho životopis vydal V. Kolesa v Edici "Portréty letců". -- "NO" mělo článek "Odešel do nebeských výšin" o gen. Janu Prokopovi /19.11.1911-18.9.2004/. Byl plzeňák. -- Záp. letec major Lubomír Svátek údajně vstoupil v r. 1945 do KSČ. Pak na to zapomněl a stal se v Přerově později členem nár. soc. strany. Po únoru 48 ho komunisté vyšetřovali. Podle gen. M. Němce L. Svátek při výstupu v nestřežené chvíli se rozběhl k oknu, vyskočil z 2. patra a na chodníku přišel o život. Kdo o tom ví víc? -- Ivana Polley, 54 Bedford Gardens, London W8 7EH, England, sbírá materiál o příslušnících čs. perutí RAF, kteří se po skončení války rozhodli zůstat v cizině, příp. odešli z ČSR v letech 1946-1947. -- Z Martina na Slovensku se ozval Dušan Ruppel a chce i touto cestou poděkovat p. ex-prezidentovi R. Schusterovi za všechno, co udělal pro Letecké Muzeum v Košicích. Mají tam zajímavou sbírku a neustále ji rozšiřují. -- Vančatovu knihu "Klikař Roger" vydalo nakl. Ostrov, P.O. Box 32,160 41 Praha 6. Pojednává o Jaromíru Bajero-vi od 311., který měl během válečných operací tak neuvěřitelné štěstí, že mu Angličané začali říkat "Roger-Lucky Boy", naši ho přezdívali na "Klikař". Narodil se ve Štranberku u u Nového Jičína. -- Josef Říha, 28, je zaníceným let. historikem. Vyznačuje takové hluboké vědomosti, že jsme se domnívali, že je to muž v ranném stáří a to vysvětluje naše chyby.

RAF letiště Manston, základna 313. čs. stíhací perute, na jaře roku 1945: zleva-Bonoslav Velvarský /autor vedlejšího článku "Když Praha volala o pomoc"/, mírně hodně materi-Miroslav Kolínský a Karel Stryk. Všichni byli v té době seržanti a mají na sobě typické "obleky". Plk. B. Velvarský má adresu: Regency Park-Tower 3, 903-3190 Gladwin Rd., Abbotsford, BC, V2T 5T2 Kanada. Kolínský /25.7.1919-12.12.1998/ pocházel z obce Mrzky u Kolína. Karel Stryk /4.11.1914-18.7.1991/ byl z Dubic-J. Pařez z JAR se ka u Šumperka. Letoun: legendární SPITFIRE. neozývá. Co je?

KDYŽ PRAHA VOLALA O POMOC...

VZPOMÍNKA NA KONEC DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY.

B. VELVARSKÝ, PLUKOVNÍK LETECTVA V.V.

Začínal květen 1945. Konec té druhé světové války už byl v dosahu. Hitler se zastřelil a svět se začínal pomalu radovat.

Byl jsem v té době stíhacím pilotem a členem československé 313. perute v Anglii. V té době byly soustředěny všechny tři československé stíhací perute (310, 312 a 313) jako "wing" na anglickém letišti MANSTON, u Doveru, odkud jsme doprovázeli bombardovací svazy na evropské cíle. Byli jsme vybaveni asi šedesáti nejmodernějšími stíhačkami Spitfire Mk. IX. Nemohu se přesně upamatovat, kterého dne se poprvé ozvalo volání Prahy o pomoc. Naš okamžitý pocit a překvapení se nedá popsat. Co dělat??? Jak můžeme pomoci - a to co nejdříve. Nějak musíme Praze ihned na pomoc... Vždyť jsme na takovou příležitost čekali skoro šest let...

Sledovali jsme napjatě rozhlas a od té chvíle se všichni piloti drželi na letišti ve dne v noci - i ti mimo službu. Ale co se opravdu v Praze děje - nám ještě nebylo zcela jasné.

Bez dlouhého čekání přišlo rozhodnutí a maximální pohotovost. Poletí se co nejdříve... Ale - kam??? - Normální dolet Spitfira na Prahu nestačil. Bylo by třeba přistát napřed někde v Německu a potom pravděpodobně v Plzni. Ale co nutný pozemní personál?.. Bez mechaniků, zbrojířů a zásob střeliva to nejde. Spolupráce Angličanů byla úžasná. Ihned nám dali armádní "khaky" uniformy, protože v RAF modrých uniformách by nás lidé považovali za němce. Dosavadní anglické hodnosti jsme předkládali na naše československé. Na letadla jsme po celou noc malovali dobře viditelné naše znaky a vlajky.

A Praha volala a ptala se: "Proč nedělají o československých letcích z Anglie???". Byla to zoufalá situace.

Ale jedna z otázek byla: Co dělat v Praze nebo nad Prahou? Kde které ulice byly v "našich" rukou a ve kterých se bojovalo? Někdy zastrašující přelety nízko nad městem mohou vypadat jako že jsme luftwaffe... Spitfire nebyl všeobecně známým letadlem. Sebelepší radiové spojení s různými pražskými veliteli neexistovalo. Naše napjetí se stupňovalo každou hodinu. Našich 36 Spitfirů bylo připraveno k okamžitému startu. (Dalších asi 30 bylo v záloze.) S určitou nervozitou poslouchali jsme rozhlas, Angličani a Royal Air Force vůbec už pro nás nemohli udělat víc, než dělali. Připadali jsme si jako ptáci v kleci.

Najednou - neuvěřitelné překvapení - jako blesk z modré oblohy. Naše Londýnské velitelství generála Janouška nám oznámilo, že se nikam nepoletí. To bylo k neštěstí. Nastalo ohlušující ticho... Nemohli jsme tomu uvěřit a trpce jsme odsuzovali naše velitelství. Byli jsme donuceni k úplné nečinnosti. Teprve o něco později nám bylo vysvětleno, že podle mezinárodní dohody Praha už je za demarkační čarou a jakákoliv naše pomoc Praze byla přísne zakázána samotným Stalinem a českými komunisty v Moskvě. Poletíme-li Praze na pomoc, budeme riskovat velice nemilé překvapení. Jakékoliv "osvobození" je dovoleno pouze Rusům. Dokonce ani ta československá peruť, kterou jsme dříve poslali na východní frontu a byla v té době na Slovensku, neměla možnost zasáhnout.

Stalin však neústal jenom při tom. Zakázal nám vůbec se vrátit domů z Anglie. Nastala doba delšího vyjednávání. Od května 1945 trčeli jsme na naší základně v MANSTON, zatím co v Československu nastal zběsilý shon po komunistických legitimacích a většina kolaborantů a lotrů (mimo jiné) věděla, jak se zachránit a využít situace. Ti se hned začali usazovat na různých důležitých místech v úřadech a na policii.

O osvobození Prahy jsme slyšeli, že předvoj americké armády už byl v Praze, ale byli donuceni vrátit se do Plzně, zatím co Vlasovo armáda se postavila proti Němcům. Teprve potom přijeli na scénu první ruské tanky, když už Němci utíkali plnou rychlostí k západu.

Jak se říká - vyhráli jsme boj a prohráli jsme válku. Komunistická propaganda se proti nám rychle rozbíhala. Že prý nás Angličani nechťji pustit. Prezident Beneš už byl politicky oslabený, ale přece jenom se za nás přimlouval, jak jen mohl.

Konečně téměř 3 měsíce po skončení války bylo nám dovoleno vrátit se konečně do vlasti.

Po dojemném rozloučení startovali jsme 7. srpna 1945 z RAF MANSTON a po dvou hodinách a dvaceti minutách přistáli jsme na německém letišti HILDESHEIM jižně od Hanoveru pro doplnění palivem.

Ve velké formaci nás letělo celkem 54 Spitfirů - úplně nových strojů přímo z továrny. Byli jsme vedeni velitelem plukovníkem Hladě, kterému jsem měl čest letět eskortu po jeho pravém boku.

Ale i teď nebylo se na co těšit. Rusové si to zřejmě znova rozmysleli. Seděli jsme na tomto německém letišti dalších 6 dní - bez povolení letět dál do Prahy. Komunisti to opět využívali a šířili lež, že prý nás Anglie nechce pustit.

Konečně 13. srpna nám bylo dovoleno pokračovat. Vraceli jsme se po více než pěti letech válčení. Kolik našich kamarádů se tohoto dne nedočkalo... Když plukovník Hladě oznámil v radiu, že se blížíme k Československým hranicím u Chebu, naše kyslíkové masky s mikrofonom byly plné slz... Z volné formace 54 letadel semkly jsme se do těsnější formace a započali mírné klesání. Po přeletu Plzně zahlédl jsem po pravé straně moje rodiště uprostřed Brdských lesů. To vše se zdálo jako sen. Brzo na to v malé výšce jsme přeletěli Václavské náměstí a Hradčany. S nevojenským brektem jsme po malých skupinkách přistávali na ruzyňském letišti. Konečně doma... Lépe pozdě, než nikdy... Po 3-měsíčním zpoždění už nás skoro nikdo nečekal. Ale i tak - velká část Prahy spěchala náhle k Ružyni nás přivítat. Slyšeli jsme později, že kolem letiště leželi skrytí ruští vojáci s kulomety - jen tak pro případ...

Následkem našeho zpoždění - většina leteckých posádek v Československu už byla obsazena novopecenými komunistickými "odborníky" a "naftaliny". Přesně tak, jak to měl Gottwald naplánováno.

Co následovalo, naplnilo by mnoho knih. Nebylo nám dovoleno vybudovat nové sílné Československé letectvo, založené na našich bohatých válečných zkušenostech. Vláda prodala naše Spitfiry za valuty do Izraele a pokud ještě "západáci" zastávali důležitější funkce, byli brzo vyměněni narychlo vycvičenými soudruhama.

Po 1948 - skoro každý, kdo byl ještě ve službě byl zatčen, obviněn z nějakých nesmyslů a uvězněn za velice nelidských podmínek. Nemožné vysoké "testy" a popravy nebyly vzácností. Komu se nepodařilo uprchnout zpět za hranice, prodělával mnohaleté peklo v Jáchymově a nebo ve věznicích na Mírově. Naš velice respektovaný velitel v Anglii, generál Janoušek byl zde gradován na vojína a odsouzen k trestu smrti. Rozsudek byl sice později změněn na doživotní žalář v jáchymovských dolech, což snad byl ještě horší osud. Jako jeden z mnoha nejsurovějších osob - velitel vojenské věznice na Mírově se však dodnes nemouchá omlouvat a dosud žije v dobrém klidu. I dnes je hodně takových "pod ochranou".

Konec války se v Anglii nedočkalo asi 800 Československých letců. Padli za vlast, kterou milovali. To je ztráta asi jedné třetiny všech letců. Dnes už je nás jenom hrstka a ztrácíme se jako sněh z horké lopaty. Snad alespoň v budoucnu bude historie na naší straně. Doufám, že nová generace bude zase ochotná milovat svou vlast.

Jak říkával Jan Masaryk: Pravda vítězí - ale dá to fušku...

O VOJÁCÍCH

Čs.Obec legionářská a Sdružení válečných veteránů ČR vydaly nedávno knížku s názvem "Osudy čtyř veteránů". Jsou to: gen.Karel Střelka, gen.A.Špaček, plk.MUDr.Josef Hercz a plk.Václav Straka. Publikace má 171 stran a množství kvalitních fotografií. Je k dostání u ČSOL, Hotel Legie, Sokolská 33, Praha 2. Tel.224 266 241.-- Plk.Hugo Mellion nám sdělil, že čs.legionáři v sev.Anglii budou postrádat vynikajícího jednatele Mirka Jungra, který zemřel náhle 17.12.2004 ve věku 79 let. Jinak "Bulletin Čs.Exulantů" má 11 stran, ale tisk je jen po jedné straně papíru a tím dražší bude i rozesílání poštou.-- Hanuš/John/ Nelan bude 4.7.2005 slavit své 90.narozeniny. Jeho paní se o něho stará vzorně.--JUDr.Velen Fanderlik se oženil v r.1942 s učitelkou Slávkou Zvědělíkovou, která učila na čs.škole v Hinton Hall, poblíž Cholmondeley Parku. Velen byl po válce starostou čs.Junáka, ale na podzim 48 opustil vlast se svou paní cestou klatovských skautů u Železné Rudy.--Arm.generál Karel Klapálek byl za totality komunisty vězněn pod č.29376. K 100.výročí jeho narození vyšla knížka "Zborov-Tobruk-Dukla 1893-1993", 22 stran. Klapálek se narodil 26.5.1893 v Novém Městě n.Metují. Do knížky přispěl dojemnou osobní vzpomínkou Antonín Částka z Anglie.--Historik Emil Máčel ze Zlína nám napsal, že ještě žije, ale moc nevyskakuje. Pomáhá Ivanovi Procházkovi, protože ho považuje za velmi seriózního autora.--Milada Vávrová z Jihlavy nám poslala svou vynikající knihu "Vojáci v sukních", 160 stran. Z kanadských rezidentek jsou zachyceny: plk.Irena Warden-Pátečková, roz.Fröhlichová ze Zábřehu na Moravě a majorka Hana Voglová-Fischlová. První se narodila 23.4.1917, druhá 20.6.1913 v Třebetechovicích p.Oreben. Za tuto knihu o ženách v našich ozbrojených silách dostala autorka před časem "Cenu města Jihlavy".--V sobotu 26.3. bude "u Janečků" v Mississauze setkání veteránů s vojenským historikem prof.Karlem Konečným z Olomouce. Pozvánky dostane 20 býv.vojáků a letců.--Z Nového Boru jsme dostali pohlednici od válečného veterána Jiřího Větrovce. Účastnil se loni autobusového zájezdu do Dunkirku a do Normandie, který se uskutečnil zásluhou plk.A.Kalety z Frýdku-Místku.--Podle I.Procházky sloužilo u Angličanů za války minimálně 110 našich lékařů. Kdo může pomoci? Adresa:Ivan Procházka, Evropská 662/97, 160 00 Praha 6-Vokovice.--Z Přesova se ozval gen.Juraj Fedor. Je stále aktivní.--Petr Pitřhart dostal od Francouzů Řád čestné legie za soustavné posilování vztahů mezi Francií a ČR. Také rakouský prezident Heinz Fischer ho vyznamenal.--Oficiální historik města Workhoutu /na perimetru Dunkirku/ p.Guy Rommelaere, se vyjádřil, že rádi mezi sebou měli čs.veterány z dob obléhání Dunkirku a že snad byla chyba, že se skupina nedostala do zámětku, ve kterém gen.Alois Liška přijal kapitulaci německého admirála a jeho posádky.--Smíšený předzvědný oddíl/SPO/vznikl v Agde a měl 4 eskadrony: jezdecké velel F.Voves, pomocné Chrastina, moto M.Solanský a kulometná J.Hynek. SPO velel pplk.gšt. Vrzáček a jeho zástupcem byl pplk.Kokrda. Mezi důstojníky byli mj.Matli, Čermák, Kotiara, B.Moravec, Mišek, K.Satana, M.Křižanský, M.Spot, dr.Novák, por.M.Knorr, J.Strankmüller, dr.Hojtas, Krčmář a R.Černý. Na frontě v r.1940 byla zasazena jen 5. kulometná četa za velení por.Krčmáře.--Autogramiáda nové publikace "Leamington's Czech Patriots" z pera prof.Allana Griffina byla 10.2. Raport nám poslal plk.Jiří Pavel.--ČT2 měl 13.1.05 dokumentární program "Vlastenci zapadlí u Tobru-

Před bránou pevnosti Colditz v Německu, 29.8.2003: zleva-plk.Petr Ůruba a gen.Alois Šiška. Autorem fotografie byl plk.L.Ůlehl. Návštěvníci zjistili, že hrad prošel během posledních 10ti let podstatnými opravami a je přístupný veřejnosti. Musejní část je ve vzorném pořádku a mladá německá historička byla dobře informovaná a mluvila dobře několika jazyky. Ač oba výše jmenovaní /Ůruba a Šiška/byli letci, mezi zajatci na hradě byli hlavně vojáci, včetně zajatého velitele varšavského povstání gen.Borakomorowského a údajně i příbuzných Winstona Churchilla. Proto jsme dali tuto fotografii na vojenskou stránku.

ku.--Záp.voják Albín Pastor pocházel ze Sobědruhu u Teplic.--Ludvík Svoboda zemřel 20.9.1979, tedy před 25ti lety. Některé listy v ČR se o výročí jeho odchodu zmínily, ale připomněly, že mohl zachránit gen.Píku, ale neudělal to.Svého času se tvrdilo, že sám Svoboda měl v té záležitosti výčitky svědomí.--1.11.1944 zastřelilo Gestapo v Pasekách u Proseče kapitána Eduarda Sošku a majora Josefa Svatoně; oba byli zapojeni do organizace R-3.--V Brně-Černovicích byl odhalen památník "Obětem válek a násilí". Mj.promluvil plk.let.Emil Boček a předseda Svazu letců ČR plk.Stanislav Filip.--Baťovce František Tesař oslavil své 90.narozeniny 2.12.2004 v Torontě, po boku své obětavé manželky Svatavy.--Kurt Lanzer bojoval u Dukly a pak i o přežití Izraele, kde se nakonec usadil. Pochází z Mičalkovic u Ostravy.--F.Bím dostal od prezidenta SR Řád Bílého dvoukříže II.třídy za zásluhy v boji proti fašismu. Navíc mu p.starosta Lubiny M.Ostrovský udělil čestné občanství obce.--Při stavbě komplexu EC /Evropská City/ v Praze se našel hromadný hrob z konce 2.svět.války. Jsou to "vlasovci", které zastřelila Rudá armáda. Podle mnohých účastníků Pražského povstání, Prahu de facto osvobodila divize "vlasovců" pod velením gen.Buniačenka.Němce zajímá, zda nejde o jejich lidi.--Rakousko-Uhersko mělo za I.svět.války v Jaderském moři 28 ponorek. Většinou jim veleli Češi, např.ponorce U-4 velel Rudolf Singule z Brna, U-3 Karel Strnad z Pohořelice, U-28 Zdeněk Hudeček z Terevína. Jedné rakouské ponorce velel baron von Trapp, kterého mnohem později zvečnili ve filmu "Sound of Music".

Setkání s Dunkerque

Každý, kdo ho znal, mu říkal Zufo. A nikdo nevěděl proč. Když odešel Československé samostatné obrněné námořnictvo z Čechů a Slováků, zůstali v Dunkerque. Jich přes 4200 - neměli závidělných padlých a přes sto raněných a opevněných...

Předloni, začátkem léta, jsem poslal Zufo, aby se mnou strávil víkend.

Vyjel jsem časně ráno. Počasí bylo nádherné. Takové. Jaké je jenom v červnu, když oblohu po nočním dešti vymyje čerstvý větřík. Jasně modrá nebe, domy, stromy, vršky se od obzoru ostře odrážely.

První hodinu, dvě, Zufo nic netušil. Pak náhle ožil. Projížděl jsem rovinnou jako stůl. Bylo vidět daleko do kraje.

"Už vím, kam jedeme," řekl a poposedl neklidně na sedadle.

Pak první ukazatel Dunkerque - 32 kilometrů...

Čas přistávacích jeřábů se z dálky podobal dětské hračky.

Dunkerque byl na dosah ruky.

První továrny, čapice naftových nádrží, stíhlé kovové komíny.

Ted musíme dále, rozhodl Zufo.

Jeli jsme tedy dále...

Začalo to už 30. srpna 1944. 4259 příslušníků Československé samostatné brigády se v Tilbury při ústupu z Francie na lodích na anglické dopravní loď, které je dopravily přes Lamanšský průliv do francouzských přístavů.

sídelní a hlavní vlnití obranné 11. 1944 do 19. ledna 1945 se vzdalo cel. 16. dubna. Toho dne byl nepřítel do Dunkerque nucen ustoupit na své původní pozice. Oběti Československých vojáků...

Dne 8. října 1944 přezvali vojáci útoky, průzkumné činnosti... Přistávací stavení. Oběti Československých vojáků...

1. květen 1945. Po sedmiměsíčním obléhání skončil bojový úkol Československé samostatné obrněné brigády u Dunkerque. Krátce po deváté hodině se německý velitel povstání admirál Fristius a důstojníci svého štábu dostavili na velitelské stanoviště Československé brigády, aby podepsali bezpodmínečnou kapitulaci. Velitel Československých vojsk se vzdalo více než 4000 a půl tisíce německých vojáků spolu s 15000 ponorkami a s veškerým válečným materiálem.

Boj skončil. Na nejvyšší věži dunkerqueského přístavu zavláha Československá a britská vlajka.

Tři dny poté začal přesun Československých jednotek do svobodné vlasti. Stáli jsme u rozsochařného keře a dívali se na dům, který byl od nás asi 100 metrů.

To by měl být Vermersch," řekl Zufo. Pak chvíli mlčel. Díval se kolem. Čtrnáctého dubna jich tady padlo šest... Šel jsem pomalu k far-mě s podivným jménem Vermersch. Když jsem neslyšel Zufoho kroky, tak jsem se otočil.

Stál ještě pořád u keře. Po tvářích mu tekly slzy...

RUDOLF STROBINGER

K poslední větší bojové akci u Dunkerque došlo v dubnu 1945 na západní straně.

Po druhé světové válce připadly podléhající německé jednotky 14. dubna výpad, kterým chtěli probít sevření kolem města.

Výpad byl proveden ve třech směrech za podpory mlomů a plam. námetů. První na továrnu "Fistulure".

Druhý se 14. zemědělské farmy - De. Třetí se 14. zemědělské farmy - De. Třetí se 14. zemědělské farmy - De.

Čtrnáctého dubna jich tady padlo šest... Šel jsem pomalu k far-mě s podivným jménem Vermersch. Když jsem neslyšel Zufoho kroky, tak jsem se otočil.

Stál ještě pořád u keře. Po tvářích mu tekly slzy...

RUDOLF STROBINGER

K poslední větší bojové akci u Dunkerque došlo v dubnu 1945 na západní straně.

Po druhé světové válce připadly podléhající německé jednotky 14. dubna výpad, kterým chtěli probít sevření kolem města.

Výpad byl proveden ve třech směrech za podpory mlomů a plam. námetů. První na továrnu "Fistulure".

Druhý se 14. zemědělské farmy - De. Třetí se 14. zemědělské farmy - De. Třetí se 14. zemědělské farmy - De.

Čtrnáctého dubna jich tady padlo šest... Šel jsem pomalu k far-mě s podivným jménem Vermersch. Když jsem neslyšel Zufoho kroky, tak jsem se otočil.

Stál ještě pořád u keře. Po tvářích mu tekly slzy...

RUDOLF STROBINGER

O PARAŠUTISTECH

V posledních několika letech se o čs.válečné parašutisty ze západu, z východu i z jihu /nelze zapomenout na akci CATARACT a Jaroslava Vránu na Dunaji! / zajímá hodně lidí. Mladých i starších. Dokonce i náš dlouholetý dopisovatel z Viktorie, BC, dr. Jan Klínka píše "medailonek" o svém příteli Robertu Matulovi, kterého Osud zavál do jeho blízkosti. Matula přežil operaci "WOLFRAM" /Otisk, Černota, Řezníček, Bierský, Karel Svoboda a Matula/. Až na Bierského všichni válku přežili a jejich výkon během války byl ohodnocen jako vynikající. Patří se zmínit, že to byl právě Matula, který první, s gen. Krzákem, dal podnět k sepsání a vydání dokumentární knihy o všech západních paraskupinách. Kniha vyšla s finanční pomocí Matuly už v roce 1990 a měla 346 stran. Mravenčí práci odvedl mladý historik Jiří Šolc, dnes zaměstnaný v Historickém ústavu Čs. armády na Žižkově. Když jsme se jednou v "KL" zmínili, že ve Walton Hall vojákovali také Václav Holub a Václav Majer, kteří podle pověsti nikdy nešli stejnou nohou během pochodu, jako ostatní vojáci roty, tak jsme se dověděli, že s těmi dvěma měl právě R. Matula na cítě "politické debaty", které končily zpravidla slovy: "Však si to řekneme po válce, kdo měl pravdu". Byl to p. ministr výživy Majer, který doznal, že pravdu měl Matula, když se oba sešli v exilu. -- K tomu J. Vránovi: zemřel v září 1992 v Kalifornii, ve věku 77 let. Za války byl Dunaj důležitou komunikační tepnou, kterou ovládali Němci. Vrána byl strojníkem na jedné nákladní lodi a už sám začal drobné sabotáže. Když se objevil u plk. Píky v Bukurešti, ten jej poslal do Káhiry, kde byl důkladně vycvičen jako sabotér a byl shozen na místo, které si sám poblíž železných vrat vybral. Utvořil kolem sebe menší skupinu a válku přežili. Vrána byl rodák z Jablunka, okr. Vsetín, kde se narodil 24.1.1914. Členové sokolské jednoty v San Mateo, CA. na něho stále vzpomínají s vděčností. -- "MFD" měla nový materiál o pardubickém páru, Haně a Václavu Krupkových, kteří pomáhali skupině SILVER A. a nebyli Gestapem popraveni. -- Vyšla nová kniha: Marie Matuš "Muži pro speciální operace". Kniha se hlavně věnuje životu čs. parašutistů v Anglii a jejich přípravě pro nasazení v akci. Rádio Praha knihu komentovalo kladně. -- Také M. Šimek z Pardubic sestavil zajímavý materiál o skupině SILVER A. -- V "MFD" byl zveřejněn radista skupiny CLAY EVA, plk. Čestmír Šíkola. Lituje, že jeho soudní boj o čest proti komunistovi Grebečínkovi neskončil jeho jasnou výhrou. Grebečíněk měl říci, že záp. parašutisté neměli v Protektorátu za úkol bojovat proti nacizmu, ale rozvracet odboj čs. komunistů. Šíkola se o tom zmínil během tryzny v Ležákách, když tam mluvil jako hlavní řečník. Historik Jan Břečka z Brna tvrdí, že Šíkola byl vůbec naším nejlepším válečným radistou: odeslal na 800 zpráv a přijal na 300 depeší. -- Z Anglie se ozval vnuk Jaroslava Dublíka. Shání jakoukoliv informaci. -- Výstavy o vál. parašutistech pořádá plk. V. Maděra. V r. 2002, navaná "Komu zvoní vyzvánějí".

JEDEN ZE STATEČNÝCH

Z knihy J. Šolce "Bylo málo mužů".

Karel Hora pocházel z Poděbrad. Byl záložním důstojníkem 45. pěšího pluku a zářijová krize v roce 1938 jej zastihla na druhé straně světa. V ecuadorském Quajaquilu byl majitelem společnosti Export-Import PRAGA. Z Československa dovážel zbraně, sklo, průmyslové výrobky a vyvážel kávu, kakao, balzové dřevo apod. Na jaře 1939 jeho podnik zničil požár, což urychlilo jeho rozhodnutí k návratu do vlasti. Italskou lodí Virgilio odplul do Marseilles a v době této testy zničila Německo 15. března 1939 i zbytek Československa.

Po poradě s tehdejší čs. vojenským atašé ve Francii plk. Kalinou vstoupil do cizinecké legie v naději, že po zahájení války bude převeden do případné čs. armády. Tak nastoupil 4. 4. 1939 pozoruhodnou vojenskou dráhu, neúste, že se stane jeho celoživotním osudem. Když byla válka zahájena, nepovolili francouzské úřady K. Horovi přestup do čs. vojska ve Francii, zřejmě proto, že jeho služba v legii byla sjednána mimo rámec pozdější dohody. Tak byl jako legionář ev. č. 818662. roty II. pěšího pluku odevlen na frontu, kde se zúčastnil místních bojů na úsecích Ivord, Verdun, Saint Mihiel, Commercy, Vóid a Vancouleurs. 18. 6. 1940 byl u Saint Germain sur Meuse těžce raněn, převezen do nemocnice v Epinalu a tam zajat. Znal v té době již sedm řečí a pro své jazykové znalosti se stal tlumočnickem velitele zajateckého tábora č. 118. Vydával se za Španěla Carlose Fernandez. Ze zajateckého tábora uprchl 6. 11. 1940 na neobsazené území, kde byl zatčen a předán cizinecké legii. Ta jej 31. 1. 1941 jako 60% invalidu propustila ze svých služeb s měsíční rentou 300 Fr.

Pracoval v zemědělství v okolí Chaponost, Charnay a Marseilles. Zde navázal kontakt s francouzským odbojem. Po obsazení jižní Francie uprchl za pomoci českého krajana Václava Růžického do Španělska a přes Portugalsko nakonec po strastiplné cestě dorazil na loď S. S. Maria do Anglie. Zde se hlásil do čs. armády, ale pro zranění a jeho následky (amputované dva prsty pravé ruky) přijat nebyl. Přijala jej však do svých služeb Armáda Svobodné Francie (FFL) a poručík Hora nastoupil službu u 9. roty, 3. praporu, 13. polobrigády cizinecké legie v Alžíru. Odtud se na jaře 1944 vrátil zpět do Anglie, neboť se přihlásil na výzvu II. odboru francouzské armády jako dobrovolník pro akce v německém zázemí. Po tvrdém pozemním a vzdušném výcviku byl pod jménem Alain Yvon určen k seskoku v prostoru AVERGNE-CONTAL v kraji Clermond Ferrand k dispozici velitele mezispolečenské mise britského majora Vestoura a velitele partyzánské divize FFI plk. Mortiera s úkolem převzít velení nad divizní rotou a plnit funkci instruktora pro diverzi a sabotáž.

Operace byla provedena v rámci projektu JEDBURGH 12. 8. 1944 s úspěchem. Současně byla vysazena zásilka zbraní a trhavin.

Por. Hora byl zatážen ke štábu divize AVERGNE a působil zde pod krycím jménem, na které měl vystaveny doklady, nebo také jako „poručík Charles“. Po krátké aklimatizaci zahájil úspěšnou bojovou činnost, na jejímž počátku byla izolace a postupná kapitulace posádky vodní elektrárny v Royacu, kterou kombinovanými destruktivními akcemi a jednáním donutil ke kapitulaci. Po vylodění spojenců v jižní Francii byl jmenován velitelem úderní roty zesílené 12 americkými parašutisty. S touto jednotkou zničil automobilovou základnu německé armády v Saint Flouru, provedl destrukci železničního tunelu v Lioranu, v němž blokoval německý vojenský transport. Úderní rota K. Hory byla motorizována a dobyla města Aurillac a Clermond Ferrand, kde osvobodila internační tábor Arabů. Okamžitě je vyzbrojila a s jejich pomocí se zmocnila Vichy. K rozhodujícímu střetnutí s ustupujícími jednotkami německé armády došlo v tomto kraji u Saint Porcainu, kde Horova skupina provedla destrukci 22 mostů přes řeku Loire a Allier a zneškodnila tak německý ústup od Bordeaux. Hora byl v této situaci opět parlamentářem a dosáhl v jednání s velitelem německého armádního sboru gen. Elsterem kapitulace. 31. 8. 1944 byl oddíl přesunut zpět do Clermond Ferrand, odkud byl odeslán do Lyonu k zajištění a odminování mostů přes Rhönu a Saönu. Úkol byl splněn částečně, Horova skupina zachránila mosty Intendance a po bojích i La Guilesière, kde se sloučila s útočícími jednotkami 1. francouzské armády.

1. 10. 1944 byl por. Hora odeslán do Paříže k dispozici II. odboru hlavního štábu francouzské armády. 7. 10. odletěl na dovolenou do Londýna, kde byl představen gen. Ingrovi a prezidentu Benešovi. Při této příležitosti mu byla na MNO učiněna nabídka seskočit v hodnosti podplukovníka na Slovensko jako instruktor partyzánů pro zaškolnické diverzní a sabotážní boj, kterou hrdě odmítl, a vrátil se zpět do řad francouzské armády. Do konce války bojoval v rámci mise A 220 u XXI. armádního sboru v Poruří jako specialista na průzkum a diverzi na frontě. 18. 3. 1945 provedl linii fronty rotu amerických RANGERS do východiska útoků na město Herne, při kterém sám zajal posádku protitankového opěrného bodu v síle 25 mužů. Konec války jej zastihl v Belgii a Holandsku.

Poručík Hora byl velmi úspěšný. Byl vyznamenán americkým řádem Purpurového srdce a rytířským a důstojnickým stupněm francouzské Čestné legie.

O SKAUTECH

V květnu 2000 se v Ústí n. Labem sešli po 54 letech bývalí skauti a skautky z Krásného Března. Bylo to setkání, kterého se účastnila legendární sestra Jiřina Borská-JITŘENKA: je ve skautském kroji uprostřed sedících a za ní je její obětavý manžel, MUDr. Zdeněk Borský. Ze tří v trávě sedících bratrů je první vlevo br. Jaroslav Groh-GAVI, který nám nejen ze svého bohatého archivu tento snímek zapůjčil, ale napsal a vydal "Historii skautingu v Krásném Březně". Působil také v Pardubicích a dnes žije v Oslavanech u Brna.

Ota Pavel napsal knihu povídek, kterou nazval "Jak šel táta Afrikou". Na str. 128 je povídka "Beskydy" a popisuje se v ní činnost obyčejného dělníka v třineckých železárnách v době, kdy měl odpočívat. Založil za totality turistický a horolezecký oddíl a učil mladé lidi jezdit na lodích a trénoval je pro lehkou atletiku. Tím vším položil základy pro obnovu skautingu a pro Slezskou družinu od r. 1990. O kom mluvím? O legendárním Otovi Gavendovi. -- Ve Valašském Meziříčí se nevzdává Jiří Krumpholz-JACK. Jeho výstřižky jsou stále vzorné. -- Alena Kindlová z Mostu, zvaná VYŽLE, dokončila vlastivědnou práci "Mostcko-Litvínovsko domov můj". Těšíme se na výtisk. -- Předsedou Sdružení

prátele J. Foglara je Miloš Vraspír. Nar. se 27. 11. 47 v Lelekovicích u Brna. -- Hist. skupina ZB vydává "Občasník". Rediguje jej dr. Jo. sef Daněk, Dykova 10, Praha 10. -- Středisko "Lesní moudrost" v Brně vede Jiří Hvozdecký, Vídeňská 11A, 639 00 Brno. -- Ve Vyškově slavili 85. let od založení skautingu. -- Jar. Kašík z Tmavý má bratry po celé Moravě. -- Br. S. Mareš z Roztok žije v Austrálii. Je ne-psavec, ale píše básně a překládá am. poezii. -- Leo Färber, Chmelnice 435, 798 Konice, v boji proti komunismu pokračuje. V r. 1950 dostal jako skaut za letáky 16 let. Skautem byl od r. 1937. -- V. J. Zátka daroval skautům v Č. Budějovicích pozemek na stavbu klubovny. Bude postavena? Začalo se?

Toronto 13. května 1979: Major Karel Hora přijel se svou paní jako host čs. odbočky Královské kanadské Legie /č. 604/, kterou tehdy vedl major Petr Eben /na snímku vpravo/. Vedle něho je seržant Josef Bílek, veterán mnohých bojů francouzských cizineckých legionářů. Vedle něho je vydavatel t.l., který sice návštěvu majora Hory dal dohromady, ale o Cizinecké legii vždy jen snil. Major Karel Hora byl v r. 1979 ještě plný energie a jeho přednáška pro čs. legionáře byla nesmírně poutavá. Během dalších osmi let nikomu nepsal, onemocněl a dostal se do nemocnice v Ajaccio na Korsice. Pak jednoho dne šel na procházku po okolí a z té se už nevrátil. Prý jeho tělo nikdy nalezeno nebylo. Pamatujete, co řekl na rozloučenou gen. McArthur: "Old soldiers never die, they just fade away...". /Neumřou, jenom se ztratí./

NJ

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

Jan Palach se upálil před 36ti

lety. Vzpomínka byla na Olšanských hřbitovech a ve Všetatech u Mělníka. --V Matoušově ulici v Praze byla odhalena pam. deska F. Peroutkovi. Asistoval Petr Pithart a hudba pražské posádky. Zmíněný novinář se narodil přesně před 110ti lety. --V Mustopečích bude originální 6ti-tunová deska na počest TGM. --Iva Bitová z Brna zahrála a zazpívala u brány Osvětimi, když se tam sešlo několik tisíc přeživších a turistů. --Stálá komise Senátu pro krajany má nové složení: předsedou je sen. Jan Hadravský a členy: sen. Milan Špaček, Jitka Seitlová, Ivo Bártěk, Karel Barták, Pavel Eybert, Josef Kalbáč, Jaroslav Kubera, Martin Mejstřík, Edvard Outrata, F. Příhoda, Luděk Sefčík a Vlastimil Sehnal. --Ze Vsetína došla vzácná kniha: "Lidový kroj", 80 stran, od Evy Urbanové a nový průvodce sbírkami Muzea ve Val. Meziříčí. --G. Bordar z Českého Telecomu slíbil, že se služba zlepší a bude lacinější. --Ivan Medek žije s manželkou Helenou na Letné. Byl v programu TV na "Plovárně" a rád tento pořad sleduje. --Přátelé cyklisté nezapomněli, že jednou z prvních obětí heydrichiády byl mladý nadějný rekordman Vladimír Vojtěchovský. Byl popraven Němci za "schvalování atentátu". --V děčínské zoo chovají vzácné pralesní kočky jaguarundi. --V anketě TV byl za "Největšího Čecha všech dob" prohlášen Jára Cimrman! Porazil řadu svatých a politiků. --Nám. ministra vnitra Jiří Vacek přiznal, že nemá maturitu. Do vysoké funkce ho protlačili lidovci. --Osvěžující při současné situaci v ČR je četba knihy Jaroslava Haška "Dějiny strany mírného pokroku v mezích zákona", 310 stran. --Jiného druhu je práce L. Frýborty "Je na Západ cesta dlouhá", 450 stran, s podtitulem "Politicky nekorektní komentáře amatérského prognostika". --O vraždách anti-nacistů Lessinga a Formise na čs. půdě v 30. letech pojednává kniha Romana Cíla "Mord-centrála X", 358 stran. --Václav Jiřík /ročník 1944/ pečlivě seřadil materiály, které se v archívech MV týkaly "vlaku svobody" v r. 1951. Kniha nazvaná prostě "Vlak svobody" má 226 stran a vyšla v nakl. "Svět křídla" v Chebu. Jsou to reportáže, které se čtou jedním dechem. --JUDr. Antonín Šum vydal knížku "Jan Masaryk stále s námi". Pořád tvrdí, že to byla sebevražda. --A. Nešpor z Lidic poděkoval dr. E. Stehlíkovi za vydání stěžejní knihy o tragedii v Lidicích v r. 1942. Kniha má název "Lidice--příběh české vsi", má 136 stran a 880 perfektních fotografií. --Existuje v Uh. Hradišti stále "Patriot Club". Není o něm v poslední době slyšet. --Pavel Wonka zemřel v kom. vězení 26. 4. 1988. Nyní má v Hradci Králové ulici a pamětní desku. --PhDr. Jiří Kotyk dokončil monografii známého pardubického řidičského učitele F. K. Potěšila, k 70. výročí jeho smrti. --V. Macenauer z Bystrice p. H. se domnívá, že občanům ČR chybí národní iřdost a optimismus. Je učitelem na místním učilišti. --Přez. V. Klaus prohlásil, že se mu Evropská ústava nelíbí. --Na doporučení místních skautů dostane ex-prezident V. Havel čestné občanství Val. Meziříčí. --Ze 35ti vysokých důstojníků StB, kteří se dopustili špatností za tzv. asanace, půjde sedět jen jeden. Byl šéfem odboru boje s vnitřním nepřítelem na krajské správě StB v Hradci Králové: Petr Žák má 53 let a byl ze všech obviněných nejaktivnější. --Největším sadistou ve věznici v Uh. Hradišti v 50. letech byl L. Hlavačka.

Literární činnost

Profesor Milan Kundera (1929)

pochází z Brna, kde také maturoval. Jako člen kulturní opozice byl po nástupu normalizace diskriminován a v roce 1975 odešel do Francie. Roku 1979 byl zbaven českého občanství, od roku 1981 je francouzským občanem. Do literatury vstoupil básnickou tvorbou. V roce 1967 vydal jednu z nejdůležitějších knih české literatury - román Zert. Po odchodu do exilu vydával další díla ve Francii a česky u Skvoreckých v Torontu. Jeho nejslavnější román je Nesnesitelná lehkost bytí (1984). Ač se do své rodné země vrací jen sporadicky, tvoří nezapomenutelnou složku naší kultury. Zásahu na tom mají i brněnské nakladatelství Atlantis a časopis Host.

V posledních několika letech se objevují na českém a moravském venkově tyto pohledné vilky. Jsou to rozumně investované úspory českých občanů, kteří žili jistý čas v záp. Evropě, zvláště ve Švýcarsku a v Německu. Záleží na vkusu, ale kam se hrabe nějaké kondominium či apartament! A navíc poblíž začouzeného města. Domek, postavený spolehlivou stavitelskou firmou blízko Berouna, patří manželům Zdenkovi a Miladě Burdychovým a nachází se ve Skuhrově-Hatích, docela blízko Karlštejna. Prý je nejvíc trápily o-havy, zda se vše včas skončí. Paní Milada s tím pytlíčkem buřty na opékání uvítala 2 zvědavce z Prahy přívětivě, jak se sluší a patří na někoho z Přelouče u Pardubic, odkud pochází. Jinak mají za domkem malé jezero, v kterém jsou nasazeny ryby a protéká voda, čili žádný bazén, ale přírodní koupaliště..

Studenti této třídy střední školy v Liberci stále vzpomínají, jak v 90. letech mezi ně přišel statečný stíhací pilot čs. 313. perutě RAF, plk. let. Vladimír Palička, tehdy rezident USA. Řekl mladým lidem, že na začátku jeho putování byla jeho láska k domovu, pravdě a rodné zemi, pak touha žít svobodně. Proto odešel do Anglie. Do února 48 však nový režim viděl v tzv. "západních" imperialistické špióny a nepřátele státu. Mnozí, včetně jeho samotného, byli znovu donuceni odejít ze země nesvobody jinam. Studenti naslouchali vyprávění válečného hrdiny se zájmem a položili mu celou řadu otázek. /Vše může dosvědčit Zdena Paličková, která u toho byla a foto nám zapůjčila./

Jak to bylo, když Američané přijeli do Plzně, a o jediné porážce generála Heinze

Oldřich Janeček se toho chmurného březnového ráno roku 1939 vydal z Horní Břízy do Přelouče ve svém dvousedadlovém Walteru Junior. Pospíchal. Dostal povolávací rozkaz k předválečnému jezdeckému oddílu 8. pluku, u něhož před lety jako voják sloužil. Odhodlání mladého muže, tak jako desetitisíců jemu podobných, však nedošlo naplnění; alespoň v tomto okamžiku ne. Když bylo z vyšších míst rozhodnuto o všem, přikročil velitel přeloučských kasáren plukovník Hobza k jediné zůstaté možnosti. Nechal otevřít arzenál, ať každý odveze domů, co unese. Pan Janeček si naložil plný sportáček. Vůz se probíhal pod náručeňmi pušek a kulometů, které noví majitel brzy doma vykládal, rychle nakonzervovat a pak s elektrifikací dolu, který v Horní Bříze vedl, uschoval do transformační stanice. Jednou se jistě budou hodit.

Ta chvíle přišla v květnu 1945. Pušky byly sneseny jednoho rána, členové důlní ochrany si je beze zbytku rozebrali, jednu si ponechal jejich „majitel“. Všichni věděli, na co mají čekat. Jedenáctýřicetiletý háněcký inženýr ale vykřákal dlouho nevydržel. Když zaslechl, že se od západu blíží spojenecké armády, oblékl se do své předválečné kapitánské uniformy, sedl na kolo a vydal se tankům naproti. Šlapal do pedálů a netrpitelivě sledoval každou zářezku před sebou. Pak je spatřil. Zastavil a postavil se do silnice. Sherman se s duněním blížil, pak zastavil jen pár metrů před osamělým mužem uprostřed cesty a nahoře na věži se otevřel poklop, v němž se objevila hlava vojáka. Ti dva na sebe chvíli zírali, a pak se okolím rozlehlo halasné české: „Tě hůh, Oldo!“ Seikáně žáhlního kapitána Jiřího Pujmana a Oldřicha Janečka bylo vroucné, ale krátké na to, aby si mohli říci, co všechno prožili za těch třináct let, kdy se naposledy viděli jako vojáci u jedné posádky. Kolo, na němž vítací delegát šlapal dvacet kilometrů, zůstalo ve škapřp, cyklista se vracel do Plzně s osvoboditeli. Jeho zásluhou pak ubytování celého předního voje proběhlo tak, jak proběhlo, i s příslušně opulentní večeří. Janeček vedl zástup hojové techniky do Horní Břízy, umístil vojsko v rozlehlé škole, kterou před krátkým časem opustily oddíly Hitlerjugend, a pak vzal přítele Jirku domů, představil ho manželce a dvoletému ječinkovi jménem Jaroušek, kterého vypíplal ze sotva narozeného koloucha. Teď už byl Jaroušek pořádný kus, který spojeneckou uniformu phtival bojem na parohy. Nebohého osvoboditele, tešícího na záduch, vzeciránil pan Janeček ranou ze svého koltu, již jelena Jarouška skolil. Zvěřina nadivoko měla být zlatým hřebem oslavy, připravované na 9. května večer ve školní jídelně.

Mezitím zachytili v Pizni volání Prahy o pomoc. Díky svému příteli si Pujman vy-mohl povolení k cestě do hlavního města. Devátého května rána vyjely tím směrem tři jeepy. První dva obsazené americkými vojáky, za nimi dva staří kamarádi, kteří se tak dlouho neviděli. Cesta nezačala jednoduše — u Rokycan začali trojici vozů ostřelovat Němci. Posádky prvních dvou jeepů seskákaly a brzy situaci vyřešily. Vojáci naložili zastřelené esesáky na kapoty, obrátili a vra-

celi se zpět. Pujman s ing. Janečkem pokračovali dál do Prahy, už bez incidentu. Zamířili na Staroměstské náměstí a rovnou za generálem Kutvažrem s jediným dotazem: mohou spojení do Prahy? Na to byl český generál malý pán. Pozval k jednání generála Rybalku. Přišel muž bez distinkcí, na uniformě jedinou velkou zlatou hvězdu, v ruce nepochopitelně bílou slepeckou hůl. Na diveni však nebyl čas. Generál rozvinul mapu, nad níž padla jména Stalin, Roosevelt a Churchill, dvojice od Plzně zasílala volala a vydala se zpět.

Večer se v Horní Bříze konala očekávaná oslava se zvěřinou nadivoko. Nechyběla hudba ani de-mitžon francouzského koňaku, který přinesl jeden z anglických důstojníků. Když byla zábava v nejlepším, otevřely se dveře a v nich plukovník Rudé armády se dvěma samopalky. Načaz bylo po slavnosti. Voják od východu vytáhl mapu, voják od západu zase svoji, chvíli si v nich ukazovali, pak padla jména Stalin, Roosevelt a Churchill, načez debata skončila. Ukázalo se, že Horní Bříza i se svou školou leží několik set metrů za demarkační čarou mezi zónou těch a oněch. Hodokvas se s ohledem na příslušnost k západním armádám konal na nepatřičném místě. A tak zázv večera přešel do rozkazu okamžitě vyklidit pozice. Domáci nemohli pochopit, že pár hodin po válce může dojít k takovému nedorozumění. Netušili, že jsou svědky prvního okamžiku budoucího konfliktu.

V těchto dnech se odehrálo ještě jedno drama, u něhož ing. Oldřich Janeček rovněž asistoval. Zatímco v pohotových květinových dnech pracoval pro spojenecké armády v Horní Bříze, našel si americký generál Heinz jinou spojku v osvobozeném městě Plzně. Seznámil se s paní Ledeckou, vdovou po majiteli hotelu Continental. Pan Ledecký zahynul s mnoha dalšími v krytu svého hotelu, když na něj spadla jedna z amerických pam. Zanechal po sobě dvě děti a krásnou vdovu. Pan generál si tedy udělal v Plzni známosti, a byla to známost vážná. Ke sňatku však nedošlo — vysoký vojenský činitel musel rychle domů, a tak v USA využil první příležitosti a po svém příteli, Jiřím Janečkovi, poslal do Plzně snubní prsten. Jiří Janeček se totiž po letech chystal podívat domů, za známými, za rodinou a hlavně za bratrem, ing. Oldřichem Janečkem. Jejich opětné setkání bylo bouřlivé, jak se na bratry patří. Prožili spolu opět krásné chvíle, třeba i na lovu kachen. Tenkrát si Jiří vzpomněl i na přístýnek. Když se vracel domů, musel Olda zastavit před vltou paní Ledecké. „Počkej na mě, hned jsem zpátky,“ požádal Jiří, a jak řekl, tak učinil. Netrvalo dlouho a zase pokračoval v cestě. „Člověče, Oldo, to je krásná ženská, ta paní Ledecká. — Tu si vezmu sám,“ pravil okouzlený bratr po chvíli.

Za dva měsíce odeslal Jiří Janeček z Plzně do Spojených států stručný telegram: Veni, vidi, vici.

Pan generál Heinz, adresát té výstřední zprávy, pochopil, že je to definitivní tečka za americkou válečnou anabází v té podivné zemi uprostřed Evropy.

"REPORTÉR", 1990.

ČECHOSLOVÁCI V ZAHRANIČÍ

Jan Polínek/rodák z Č.Krumlova/ byl bezesporu ve Švýcarsku jedním z nejobětavějších krajanů. Když 14. ledna t.r. v Burgdorfu ve věku 82 let zemřel, uctil jej F.Bím pěknou vzpomínkou a článkem. --V článku "Dva české osudy ve Francii" porovnávala Irena Jirků z "NFD" 2 vynikající krajany: prof. Josefa Fišera a malíře Rudolfa Kunderu. /Vážným zájemcům pošleme kopii článku./ --

"Víd.Svob.Listy" za vedení Mgr.Hany Herdové hubnou /mají jen 4 strany/, ale hlavně, že pravidelně vycházejí. --Velvyslanec ČR v Paříži Pavel Fischer umožnil konání kulturního večera v Českém centru na počest Pavla Tigrida. Z Prahy přijel básník Jan Vladislav. Byl tam i náš evropský komisař Vladimír Špidla. --Na hřbitově v Montpelier ve Francii je pochována komponistka a dirigentka Vítězslava Kaprálová. Zemřela v květnu 1940 a tím skončilo i její krátké manželství s Jiřím Muchou, synem slavného Alfonse. --Ředitelkou Českého centra v Sofii se po konkursu stala paní Ransdorfová, manželka předáka kom.strany v ČR. Krajané nejsou nadšeni a plánují, že se o té "netaktnosti" zmíní veřejně během nadcházejícího "Týdne zahraničních Čechů" v Praze. --Na Pavla Tigrida bylo v 50. letech "nasazeno" 370 pracovníků čs.kom.rozvědky. Vdova po Pavlovi se zatím dověděla 160 jmen. --Do švýc. "Zpravodaje" píše britské komentáře k situaci v ČR Dana Seidlová. List zdatně rediguje Oldřich Čupr. --V Praze vyšla další kniha povídek Blanky Kubešové /Luzern/. --

Miluška Šimková je neúnavný anděl našich krajanů v Austrálii. Zpívá pro ně a hraje na housle a vždy kolem sebe roznáší fialky, jak vidíte na našem obrázku z Broken Hill, NSW, kde pozvedla náladu seniorů. Pamětníci v okolí Hamiltonu stále vzpomínají na její návštěvu a krásný hudební večer: krajanům ji květnatě představitel /bylo to počátkem 60.let/dr. Antonín Hýnek /12.4.1915-29.8.1981/.

TROCHU HUMORU

V divadle o přestávce informuje muž ženu: „Druhé jednání se odehrává o pět let později...“ „A budou ještě naše vstupenky platné?“

„Samotné peníze nejsou všechno, Michalko,“ poučuje babička vnučku. „Já vím, babi, hlavně záleží na tom, kolik jich je.“

„Obžalovaný, proč jste vykradl v jednom týdnu dvakrát stejnou prodejnu?“ „Slavný soude, když ona tam visela tabulka s nápisem: Budete-li spokojeni, navštivte nás zase!“

„Asi se budu muset oženit,“ posteskl si velice starý mládenec. „Muset? To snad ne!“ „Opravdu! Vždyť už sotva chodím, prát sám nemůžu, v celém bytě je nepořádek...“

„Až půjdu do důchodu, nebudu první tři měsíce dělat nic jiného, než sedět v houpacím křesle.“ „A potom?“ „Potom se začnu houpat.“

„Neznáš nějaké exotické koření?“ volá manžel na manželku z kuchyně.

„Myslíš do guláše?“ ptá se manželka z obývacího.

„Ne, do křivky.“

Trestancova žena je v kanceláři ředitele věznic, kde oroduje za svého muže: „Pane řediteli, nemohli byste mu dát nějakou lehcí práci, on se mi tou únavou ztrácí před očima!“

„Rád, ale jakou lehcí práci? Vždyť přece lepi pytlíky.“

„Když byl minule doma, říkal, že noc co noc kope nějaký tunel.“

Do horského hotelu přijede pán s mladou ženou. Poslíček je uvede do pokoje a zeptá se:

„Mohu pro vás ještě něco udělat?“

„To je všechno, děkuji,“ odpoví muž.

„A pro vaši ženu?“

„Ano, máte pravdu, přineste mi pohlednici a známku.“

Pan Novák sledoval v televizi hokej. Ležel přitom v posteli a usnul. Ráno ho žena budí a říká: „Vstávej, osm, pět!“ Ten rychle vstane a ptá se: „Pro koho?“

NAŠI V USA

Na slovo vzatý profesor ekonomie Jan Kmenta z U.of Michigan poděkoval za gratulaci k svatbě. Zatím jsme nepřinesli jejich foto. Sdílel nám, že pendluje mezi Sydney, Ann Arbor a Prahou. Stále s oblibou čte "Trnky-Brnky"; označuje je za báječné únikové čtení. --"Special Conference and Festival" Společnosti pro vědy a umění /SVU/ proběhne ve dnech 17. až 20.3. v Miami na Floridě. Téma zní: "České a slovenské kulturní dědictví na obou stranách Atlantiku". Mezi 60ti přednášejícími jsou mj. Martin Palouš, Ivo Feierabend, Karel Konečný, Mila Šašková-Pierce/roz. Janečková/ a Eva Strážovská. --Caroussel Hotel, 18202 Gulf Blvd., Redington Beach, St. Petersburg, FL. vlastní krajan Zdeněk /Dennis/ Salanský. --Zajímavá je autobiografie Ray Kroce /zakladatele řetězu McDonald/nazvaná "Grinding it out". Jeho dědeček měl obchod ve Stupně, dnes součást obce Břasy. /Zmínili jsme se, že tam důchodci mají zájem o metanu; zjistili jsme nezitím, že se podstatně liší od skotské hry curling./ --Dirigent Jiří Bělohávek měl úspěch s Janáčkovou "Káťou Kabanovou" na scéně Metropolitanu opery v New Yorku. --Oprava: Čestmír Ješina zemřel ve státě Virginia. -- Vyšla "Encyclopedia of Rusyn History and Culture", 595 stran, 13 map. Objednávka možná zasláním \$59 /US/ na: C-RRC, Inc. 7380 SW 86th Lane, Ocala, FL. 34476-7006, USA. -- Ze San Diega, CA. se ozvala dr. Marie Dolanská: uvítala náš článek o dr. Z. Kopalovi, protože poznala jeho výjimečné kvality během studia v Bostonu a dokonce s ním hrála čtyřručně na klavír. Jeho heslem bylo: "Nezabíjet a neztrácet čas!" doporučuje všem jeho knihu "O hvězdách a lidech" --

Informativní a někdy provokující český zahraniční časopis "Nový Polygon" /6 čísel za rok má vždy po 100 stránkách/ lze objednat šekem vypsáním na Czech Coordinating Office, s poznámkou Nový Polygon, na adresu: Jan Samner, 1103-100 Antibes Dr., Toronto, Ont. M2R 3N1, Canada. Let. předplatné je US\$ 59. -- Dennis Kabelka žije střídavě v Twin Lake, MI a na St. Pete Beach, FL. Nestěžuje si. -- Jožka Nesterhauser poslal našim čtenářům pozdrav z dovolené v Cozumelu v Mexiku. Nic mu tam prý nechybělo. -- Hledá mládková-Sokolová je smutná, že mladí lidé v ČR neznají a nezajímají se o české dějiny. -- Gen.konsulkou ČR v LA je Margita Fuchsová. /Krajané se přimlouvali za Jiřinu Fuchsovou, pův. z Plzně, ale neuspěli./ -- Dr. Herbert Morawetz /syn Richarda/ rediguje v New Yorku odborný časopis Am. chemické společnosti "Macromolecules". -- Poúnorový exulant Rudolf Machata, soc. dem. novinář ze Slaného, zemřel v Denveru, CO. před 10ti lety. Přátelé nezapomínají. -- "Hospodář" má adresu: Box 301, West, TX. 76691, USA. Vydavatelem a red. je Jan Valulík; má štěstí: stojí za ním zdatná žena. -- Dr. Z. Hruban slaví letos v Chicagu "84". Pochází z Přerova. Je to historik první třídy. Do exilu ho v létě 48 převedl Josef Kraus /17.7.1921 Praha-2.2.1997 Radobyte u Písku/; stalo se to u Selbu a v samonaly vyzbrojené skupině byli mj. Luděk Kořínek, gen. A. Ferjenčík s paní, gen. Hasal a jeho syn, manželka a dítě poslance Oty Hory, F.A. Toufar, studenti Hajda, Heller, Štafl a Pešina. -- Let. hrdina V. Palička přednášel v Liberci studentům gymnázia; máme foto z r. 1994. -- N.F. objevil v chrámu na Michigan Ave. a 4. ul. NF. ve Washingtonu rohutnou desku na počest Mgr. Josefa Tisa. -- Žije stále vdova po red. Ottovi Gráfovi, Anna, v Charon, CT? V nakl. Faun v Praze vyšly 2 knihy na počest mez. diplomata dr. J. Papanka: "Život pro jiné" a "...aby se nezapomnělo"; obě napsala Halina Brenová. -- V New Yorku je stále aktivní plk. Charles Brha, známý vojenský historik a novinář. -- Jim Theleau má na starosti styk s veřejností v Národním českém a slovenském Museu a knihovně, 20-16th Ave. St., Cedar Rapids, Iowa 52404, USA. Tel. /319/ 362-8500. Vrhoví všem.

Kupuji či vyměňuji pohlednice, známky, bankovky, dopisnice, mince atd. s celým světem. J. Kříž, 50724 Dětenice 25, ČR

Měsíčník moravského humoru "TRNKY-BRNKY" Box 55, 763 12 Vizovice, ČR

Roční předplatné US\$ 26:40 Lze poslat též na "KL"

Mezinárodní spolupráce

Cechoameričan Frank J. Mikula (1936) se narodil v české rodině usazené u města Ennis ve státě Texas v USA. Věnoval se

české komunitě v tomto státě. Vytvořil zde webové stránky, které se pak staly předobrazem webových stránek The Czech Heritage Society - organizace, která byla zaměřena na krajany a dále na ekonomickou, vzdělávací a další výměnu mezi Brnem a Dallasem. Udělení Ceny města Brna je oceněním zásluh o spolupráci mezi partnerskými městy Dallasem a Brnem.

Fotograf Vladimír PALIČKA
Průběh RAFu v bojích 2. světové
války ze svobodného Československa

Dne 17.2.2005 oslavil Vladimír Palička, rodák z Vysokého Veselí u Jičína, své 91. narozeniny.

Blahopřání: Ať zvuk motoru jeho Spitfajera a pocit lásky k Vlasti mu dávají další síly do příštích let jeho života! Přátelé.